

SEL VƏ ÇAY

Kiçik çaylar
Səllər daşdırır.
Çaylar daşanda
Səlin önündə
Nə ağac durur,
Nə də daş durur...

Nəhəng ağaclar
Kökündən aşır.
Sular aparır
Qayanı, daşı...

Bizi çaşdırır
Qorxunc mənzərə...
İpiri daşlar
Dönüb təkərə,

Sanki fırlanıb
Aparır çayı.
Sahillərindən
Qoparır çayı...

Elə ki, durur
Sel çaya arxa.
Az qalır sular
Yamaca qalxa...

Səllərin ömrü
Qısadır, ancaq
Qoyduğu qorxunc
Mənzərəyə bax!

O çıxıb gedib,
Ancaq çay qalıb.
İpiri daşlar,
Aşan ağaclar
Səldən pay qalıb.

Sel gedib, çayın
Gücü yox daha...
Təqəti yoxdu
Kükreyə, axa.

Sel dura bilmir
Ta ona arxa. -
Kiçik dağ çayı
Bənzəyir arxa.

Sısqa suları
Selmiş daşdıran.
Günahsız çayı
Oymuş çaşdıran...

ŞƏLALƏ

Öyünürdü şələlə:
-Bir az da gəlın yaxın!
Gözünüzü dörd açıb,
Gözəlliyimə baxın!

Sularım bəmbəyazdı,
Görün düşürəm hardan?
Elə bil səda gəldi
Axan sakit sulardan:

-Sən də bizim tək susan,
Lovğalanırsan nədən?
Düşdüyn hündür dağdı
Səni şələlə edən...

DAĞ ÇAYI

Dağın köksündən
Çıxan bulaqlar
Axaraq çaya
Dönür, uşaqlar.

Vaxtı da yoxdur
Bir nəfəs dəre,
Çayın yolunu
Gözləyir dəre...

Hər şeyə olur
Bir əvvəl-axır.
Dağ çayı dağdan
Dənizə axır...

ADDAMAC

Axır balaca bir çay
Dağdan üzü aşağı...
Çəkir özünə sarı
O, böyüyü, uşağı...

Dərə boyu uzanan
Kiçik, balaca cığır
Yamaclardan enərək,
Çayın üstünə çıxır.

Ayağımızı daşın
Üstünə qoya-qoya,
Rahatca adlayırıq
Biz bu taydan o taya...

Çayın hər sahilində
Gör nə qədər ağac var.
Çayı adlamaq üçün
Yaxşı ki, addamac var...